

Arrest

nr. 144 899 van 5 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LECOMPTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 16 mei 1971 geboren in Rania in de provincie Sulemaniya, Irak. U bent een moslim van Koerdische origine. In 2003 begon u een relatie met een meisje, (S.). U had met haar seksuele gemeenschap en had zo de eer van haar familie gekrenkt. De familie had u gevangen genomen en wilde u doden. U kon ontsnappen en sloeg de broer van (S.). U vluchtte naar België en verklaarde zich vluchteling op 19 september 2003. In 2004 trouwde de dochter van uw broer met de neef van (S.). Dit ter compensatie van uw relatie met het meisje.

U werd op 28 juni 2005 door een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) gehoord. Het CGVS achtte uw asielaanvraag ongelofwaardig en weigerde u de vluchtelingenstatus toe te kennen en dit op 30 juni 2005. U tekende beroep aan tegen de beslissing van het CGVS op 22 juli 2005 bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (VBV). Uw dossier werd doorgestuurd naar de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) waar het beroep werd verworpen op 9 maart 2010.

U heeft last van psychische problemen. U heeft verschillende maanden zowel vrijwillig als gedwongen in een psychiatrisch centrum verbleven. Op 21 februari 2008 werd u geregulariseerd (9bis) en verkreeg u een verblijfsvergunning van onbepaalde duur. In 2009 ging u naar Irak voor een periode van een maand en zesentwintig dagen om uw familie te bezoeken. U had hen immers al lang niet meer gezien. U verbleef in Erbil bij uw zus. Het doel van uw reis was om, naast een familiebezoek, te pogen uw oude problemen op te lossen. Een neef van uw vader probeerde te bemiddelen met de broer van het vermoorde meisje. Dit draaide echter op niets uit. U heeft zelf geen contact gehad met de familie van het meisje.

Terug in België diende u een aanvraag in om de Belgische nationaliteit te verwerven. U moest achttien maanden wachten op een antwoord op uw aanvraag. Een jaar na het indienen van de aanvraag werd u door uw broer gebeld in verband met een erfeniskwestie die problemen met zich meebracht.

U keerde vrijwillig terug naar Irak op 27 november 2011 om het probleem te helpen oplossen. U verbleef bij uw zus in Erbil tot 24 februari 2012. U ging aan de slag als 'security team leader' bij Car Group Company, een olie- en gasbedrijf. Na uw huwelijk met (C.M.R.) in februari 2012 besloten jullie samen in een ander huis in Erbil te gaan wonen. Van februari 2013 tot maart 2014 werkte u bij de administratie van DNO company, een beveiligingsfirma. U legde dit werk neer daar uw vrouw zich kandidaat wilde stellen voor de parlementsverkiezingen op de Goran lijst. U ging initieel niet akkoord met haar kandidatuur. U wilde niet dat uw vrouw zich in de politiek zou mengen en op televisie zou komen. Uw vrouw was immers niet op de hoogte van uw problemen in het verleden. Er kwamen leden van de partij met u praten, om uw mening bij te stellen. De partij Goran vroeg of u zich kandidaat wilde stellen voor hun comité, maar u weigerde. U was zelf niet politiek actief. U gaf uiteindelijk uw toestemming en uw vrouw ging door met haar campagne. U vreesde dat men in het privéleven van uw vrouw zou graven en te weten zou komen dat ze met u getrouwd was en u zo in de problemen zou komen. Uw vrouw drong er bij u op aan het land te verlaten.

U verliet Irak opnieuw op 6 juli 2014 met uw Iraakse paspoort en u kwam op 7 juli 2014 terug aan in België. Eens in België bleek dat uw verblijfsvergunning ingetrokken was. U was immers gedurende drie jaar uit het land verdwenen, waardoor een herinschrijving onmogelijk werd. U kon zich niet meer beroepen op OCMW-steun en vroeg op 17 juli 2014 op aanraden van uw advocaat opnieuw asiel aan.

Na uw terugkeer naar België werd u opgebeld door een vriend van u, een journalist bij de KDP (Kurdistan Democratic Party) die u vroeg waar u was, waar u woonde en wat u deed. U werd kwaad en zei dat de man het recht niet had om dergelijke vragen te stellen. De journalist zei hierop dat hij u niet meer zou terugbellen en u vond dat goed. U heeft na dat ene telefoontje niets meer gehoord van de man. U had tijdens het telefoongesprek het gevoel dat er iemand naast de journalist stond en hem dergelijke vragen inluisterde. U vermoedde dat ze u probeerden op te sporen naar aanleiding van uw vrouw. Volgens u wilde men weten met wie ze getrouwd was.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een origineel paspoort, een origineel nationaliteitsbewijs, een originele identiteitskaart, twee originele badges van de SLS security, een politieke accreditatiekaart, een originele badge en een attest van de kalligrafievereniging, een origineel attest in verband met uw woonkeuze te Erbil, een origineel bewijs van goed gedrag en zeden, twee attesten van de Iraakse ambassade in België in verband met uw geboorte en de schrijfwijze van uw naam, een originele huwelijksakte en een attest om dit te verkrijgen, een uittreksel uit het burgerlijke register, een identiteitskaart en nationaliteitsbewijs van uw vrouw, een badge van de advocatuur van uw vrouw, de diploma's van uw vrouw, een propaganda kaartje van uw vrouw in verband met haar opkomst voor de lijst 'goran' en uw reisbescheiden.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

Vooreerst verklaart u nog steeds de familie van (S.) te vrezen, het meisje met wie u in 2003 seksuele gemeenschap had en dat vervolgens door haar familie vermoord werd. In eerste instantie kan er opgemerkt worden dat dit de kern van uw eerste asielaanvraag uitmaakte. In 2005 achtte het CGVS uw verklaringen ongelofwaardig. U brengt anno 2014 geen elementen aan die deze vorige appreciatie in

uw voordeel kunnen ombuigen. Dat u heden stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn en dat er zich ondertussen nog feiten zouden hebben afgespeeld die hun oorsprong vinden in uw relatie met (S.), is dan ook weinig geloofwaardig.

In zoverre nog nodig kan in dit verband tevens het volgende worden opgemerkt. Uit uw verklaringen blijkt dat de dochter van uw broer met de neef van (S.) gehuwd was. Dit compenseerde voor het feit dat u met het meisje seksuele betrekkingen had, zo verklaart u (CGVS p.8, p.9). U was er evenwel van overtuigd dat aangezien u haar broer fysiek te lijf was gegaan, hij u dit niet zou vergeven. U heeft echter geen concrete aanwijzingen op basis waarvan u deze vrees kan ondersteunen. Zo heeft u sinds 2003, dit komt neer op een periode van meer dan tien jaar, geen persoonlijk contact meer gehad met de familie van het meisje, noch heeft u in die periode enige problemen met hen gekend.

Verder kan er opgemerkt worden dat u een eerste maal vrijwillig teruggekeerde naar Irak in 2009. In die periode heeft u geen problemen ondervonden met de familie van (S.) of problemen van andere aard (CGVS p.9). U haalde aan dat u probeerde de problemen met de familie van het meisje op te lossen. Zo diende er iemand in uw naam te bemiddelen, dit leidde echter tot niets daar de broer van (S.) een moeilijke mens was en hij u nog steeds wenste te doden, zo verklaart u (CGVS p.8). U bent zelf niet met de man in kwestie in contact gekomen. Het feit dat u vrijwillig terugkeerde naar Irak, ondermijnt verder de ernst van de door u ingeroepen vrees. Moest u immers een gegronde vrees voor vervolging koesteren, zou u niet terugkeren naar Irak louter en alleen om uw familie te bezoeken. Meer nog, u keerde nog een tweede maal terug in 2011, dit keer om een erfeniskwestie op te lossen. Uit uw verklaringen blijkt dat u bijna drie jaar in Irak woonde en werkte. U had er met andere woorden een normaal leven uitgebouwd. Ook in deze periode heeft u geen concrete problemen met de familie van (S.) ondervonden (CGVS p.14). U heeft geen aanwijzingen dat de familie van (S.) u nog steeds naar het leven staat. U verklaarde dan wel dat u bang was, maar concrete indicaties dat u door hen zou vervolgd worden heeft u geenszins (CGVS p.14). Integendeel, u heeft gedurende een periode van bijna drie jaar probleemloos gewoond en gewerkt in Erbil. Volgens uw verklaringen had u naast de problemen met de familie van het meisje geen andere problemen in Irak (CGVS p.13).

De vrees die u koppelde aan de profilering van uw vrouw is eveneens niet onderbouwd. U verklaarde dat uw vrouw wenste op te komen op de lijst Goran voor de parlementsverkiezingen. Ze stond op de derde plaats, maar werd uiteindelijk niet verkozen. U gevraagd of u omwille van de werkzaamheden van uw vrouw ooit problemen gekend had, antwoordde ontkennend (CGVS p.13, p.14). U huiverde bij de gedachte dat de familie van het meisje omwille van de publiciteit die uw vrouw kreeg uw verblijfplaats zou te weten komen (CGVS p.14). Uiteindelijk zou het uw vrouw geweest zijn die u ertoe overhaalde het land te verlaten. Nogmaals dient te worden gewezen op het reeds vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw problemen met de familie van (S.). U gevraagd bovendien of uw vrouw persoonlijke problemen ondervonden heeft, antwoordde wederom ontkennend. U linkte haar hachelijke situatie aan de algemene situatie in Kurdistan. Het was immers zo dat er veel Arabieren naar Kurdistan vluchtten en iedereen vreesde voor aanslagen (CGVS p.13). Concrete elementen waaruit kan afgeleid worden dat u tengevolge de kandidatuur van uw vrouw problemen zou dienen te vrezen, haalt u op geen enkel moment aan. Uw vrees voor vervolging is dan ook volledig op hypotheses en veronderstellingen van uwentwege gebaseerd.

Wat betreft het telefoontje van de journalist, die tevens een vriend u zou zijn, dient er aangestipt te worden dat deze u opbelde op 15 of 16 juli 2014. De man vroeg u waar u was. Toen u uw ergernis over het telefoontje liet blijken, gaf de man te kennen dat hij u niet meer zou terugbellen (CGVS p.3, p.4). U brengt echter geen elementen aan die erop zouden wijzen dat op basis van dit telefoongesprek geconcludeerd kan worden dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.

De vluchtelingenstatus kan u niet toegekend worden.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw paspoort, nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, attesten van de Iraakse ambassade in België in verband met uw geboorte en de schrijfwijze van uw naam, een originele huwelijksakte en een attest om dit te verkrijgen, een uittreksel uit het burgerlijke register, een attest in verband met uw woonkeuze te Erbil, een origineel bewijs van goed gedrag en zeden zijn documenten die betrekking hebben op uw identiteit en nationaliteit en werpen geen ander licht op de door u ingeroepen asielmotieven. De documenten van uw vrouw met name identiteitskaart en nationaliteitsbewijs van uw vrouw, een badge van de advocatuur van uw vrouw, de diploma's van uw vrouw, een propaganda kaartje van uw vrouw in verband met haar opkomst voor de lijst 'Goran' zijn eveneens documenten die de appreciatie van het CGVS niet vermogen om te buigen daar u geen vrees aanhaalde die gelinkt zou zijn aan de politieke activiteiten an sich van uw vrouw.

De badges van de SLS security, een originele badge en attest van de kalligrafievereniging hebben betrekking op uw professionele activiteiten in Erbil. Ook deze hebben geen uitstaan met de door u ingeroepen asielmotieven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleimaniyah te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de drie noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniya, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. Het IS-offensief heeft tot op heden geen effect op de veiligheidssituatie in KRG. De KRG toonde zich in de verdediging tegen ISIS sterker dan de Iraakse centrale regering. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden waarover de Koerdische peshmerga de militaire controle verworven hadden nadat het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal uit deze regio had teruggetrokken. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de drie noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Hoewel er cellen van opstandelingen van diverse pluimage aanwezig zijn, blijft hun impact beperkt. Er vond de voorbije zeven jaar één grootschalige aanslag plaats in KRG-gebied, met name op 29 september 2013. Sindsdien bleven grootschalige aanslagen door IS in KRG uit. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. De spanningen om olie, budget en de betwiste gebieden zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal-Iraakse regering weliswaar op scherp, maar dit heeft nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS. Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKK/WTG doelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd. De recente influx van meer dan 250.000 Syrische vluchtelingen en 700.000 IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft tot slot geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniya thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voegt aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling de schending aan van *“het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing evenals verzoek tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag”*. Hij acht daarnaast artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden.

Volgens hem heeft de bestreden beslissing onvoldoende aangetoond dat hij geen gegronde vrees heeft. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) laat na in rekening te brengen dat hij een verblijfsrecht had in België, vrijwillig terugkeerde naar zijn land, er een gezin stichtte en pas na de problemen met IS en politieke onrusten zijn land weer verliet. Verzoeker bouwde in Irak een nieuw leven op en trouwde er. Verzoeker verwijst naar de opmars van IS die een volksverhuizing met zich meebracht. Door de stijgende onveiligheid en de politieke en andere onrusten werd zijn situatie mede gelet op zijn vorig probleem onhoudbaar en verliet hij Irak. Deze algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid kan een bepalende rol hebben gespeeld bij de beslissing zijn land te verlaten en er moet bij de beoordeling van zijn vrees rekening worden gehouden met de algemene situatie.

Verzoeker vervolgt:

“Vervolging hoeft echter niet noodzakelijk te betekenen dat de overheid een politiek van actieve vervolging voert of steunt, het kan ook verwijzen naar de onwil of de onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden en maatschappelijke dreigingen te bestrijden.

In het geval van verzoeker heeft hij net daarvan te lijden, De politieke activiteiten van zijn echtgenote, de voorgaande bedreigingen en de oorlog tegen ISIS, geven aanleiding tot de vlucht en de nood aan bescherming..

Het bewijzen van gegronde vrees is vaak een moeilijke zaak.

Het wantrouwen van de asielaanvragers tegenover administratieve beslissingen in eigen land nemen ze vaak mee naar de asielinstanties in de landen waar ze terechtkomen. Verzoeker echter, die reeds eerder een succesvolle verblijfsprocedure had gekend, heeft geen dergelijke vrees gekoesterd. Verzoeker gaf een volledig en gedetailleerd beeld van de situatie, de problemen etc.”

Tevens voert hij aan:

“Het is echter het CGVS die een ongezonder vorm van wantrouwen heeft tegen verzoeker door de eerdere (succesvolle) verblijfsprocedure.

De vrijwillige terugkeer, de integratie (in België en nadien terug in Irak) moeten in tegenstelling tot hetgeen het CGVS aanneemt net moeten gezien worden als positieve elementen in het dossier van verzoeker.

Thans blijkt echter uit de bestreden beslissing dat het CGVS ernstige twijfels heeft geuit over de geaardheid van verzoeker. Deze twijfel werd niet enkel geuit naar verzoeker maar ook naar zijn partner.

Ondergetekende raadsman kan formeel bevestigen, dat bij elk gesprek van verzoeker, zijn partner aanwezig was. De relatie werd – zoals zal blijken – in twijfel getrokken op basis van enkele ‘onvolkomenheden’ tussen de verklaringen van verzoeker en zijn partner en wegens beweerde onvolkomenheden in het relaas van verzoeker.

Het CGVS heeft deze elementen niet aan verzoeker voorgelegd en hem niet de mogelijkheid geboden om hierop te antwoorden.

Het CGVS heeft de plicht om asielaanvragen ten gronde te onderzoeken, niet enkel met het oog op de weigering van de aanvraag, maar net zoals een onderzoeksrechter, met de plicht de waarheid aan het licht te brengen.

Verzoeker heeft echter sterk de indruk dat het CGVS niet dit doel voor ogen had bij de behandeling van zijn asielaanvraag en eerder zocht naar een ‘zie je wel’ redenering tegen de eerdere toekenning van een verblijfstitel aan verzoeker.

Het CGVS denkt, leest en beslist in ZWART-WIT, zonder rekening te houden met de context waarbinnen verzoeker opgroeide en met de algemene kennis van verzoeker, zijn opleidingsniveau en de algemene situatie in het land van oorsprong.

Verzoeker is formeel, hij verliet zijn land omwille van een gegronde vrees voor vervolging en problemen evenals de onmogelijkheid terug te keren.”

Verzoeker erkent dat zijn relaas in 2005 ongeloofwaardig werd bevonden. Hij tekende tegen deze beslissing echter beroep aan. Dit werd nooit behandeld gezien hij ondertussen een verblijfsmachtiging had ontvangen en er als voorwaarde opgenomen werd dat hij afstand moest doen van zijn lopende asielprocedure. Er is dan ook geen sprake van een definitieve beslissing gezien de aanvraag niet in

beroep werd behandeld en werd ingetrokken bij gebrek aan belang. Het is te gemakkelijk om zich te baseren op een oude betwiste beslissing die niet definitief is eerder dan zich over de grond van de zaak te buigen.

Verzoeker benadrukt dat hij zich ver van zijn aanvankelijke thuis vestigde na zijn terugkeer naar Irak. Er was slechts een beperkt risico om geconfronteerd te worden met zijn verleden. Door de inval van IS was er een risico op een nieuwe confrontatie met het verleden. Dit noodzaakte verzoeker, gelet op zijn psychologische achtergrond, om te vertrekken uit Irak. De feiten uit zijn vorige asielaanvraag en zijn verblijf in België zijn dan ook determinerend voor de geloofwaardigheid *in globo*. Verzoeker vraagt dat zijn dossier wordt onderzocht op dit punt, zonder rekening te houden met de eerdere weigeringsbeslissing en rekening houdend met zijn psychologische gesteldheid.

Verzoeker herhaalt dat hij ondertussen psychologische hulp had gekregen, zich ver van zijn thuis vestigde en de eerste maal slechts kort terugkeerde naar Irak. De (nieuwe) oorlog gaf er echter aanleiding toe dat hij schrik had voor de eerdere problemen, voor de wetteloosheid en voor de algemene onveiligheid.

Verzoeker wijst erop dat zijn vrouw niet de derde plaats op de lijst had maar wel als derde gerangschikt was in de uitslagen. Zij greep naast een zetel daar er slechts twee plaatsen waren. De uitslagen zijn officieel en de identiteit van verzoeksters echtgenote, zijn relatie met deze vrouw en haar behoren tot de Goran partij zijn aangetoond. Het gaat niet op om de geloofwaardigheid van de eerste aanvraag te gebruiken om tot ongeloofwaardigheid te besluiten zonder de objectieve elementen te onderzoeken. *“Verschillende aanvallen werden reeds uitgevoerd op leden van de Goran partij en dit door de 2 regerende (afwisselend) grootste partijen”.*

Verzoeker toonde aan dat hij gestresseerd was door de gebeurtenissen in het verleden, de inval van IS en de grote groep vluchtelingen. Het voorval met het telefoontje was een illustratie van de angst die greep nam van verzoeker.

Verzoeker vestigt de nadruk op de neergelegde bewijsstukken die aantonen dat zijn relaas op het vlak van feiten, verblijf, herintegratie, werk en huwelijk worden ondersteund. Het CGVS moet vertrekken van deze elementen en nakijken hoe de verklaringen hierin passen in plaats van het omgekeerde te doen.

“Verzoekende partij verwijst naar hetgeen hij tijdens zijn interview reeds omstandig uiteenzette en is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal slechts haar onwil aantoont om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.”

2.1.2. Verzoeker voert aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus de schending aan van *“het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”.*

Hij stelt dat het CGVS over andere informatie beschikt dan het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken dat de situatie als onveilig beschrijft. Uit het reisadvies en de algemene gegevens blijkt dat de situatie in Irak onveilig is. Het CGVS maakt zich er te makkelijk van af door te stellen dat in de noordelijke provincies geen gevaar is. Iedereen is vertrouwd met de oorlog in Irak met IS. Zelfs het Belgische leger is hierbij betrokken.

Op maar liefst enkele maanden tijd is IS doorgedrongen *“tot aan de deuren van Kaboel”* en heeft IS *“de 2de grootste stad van het Koerdisch autonoom gebied”* ingepalmd. Ontelbare mensen zijn gevlucht. Het CGVS verwijst slechts naar rapporten van 2013 die volledig achterhaald zijn. Er is dan ook geen ernstig onderzoek gevoerd. Waar verwezen wordt naar informatie waaruit blijkt dat anno 2014 er geen problemen zijn in de drie noordelijke gebieden, wordt deze informatie niet gespecificeerd en blijkt niet uit het dossier of deze informatie actueel en dienstig is. *“Als besluit kan men stellen dat er in Irak en zeker in de Koerdische gebieden tot in Bagdad ernstige veiligheidsproblemen zijn die als open combat kunnen aanzien worden*

(...)

Voor verzoekende partij telt maar één ding: zichzelf in veiligheid brengen, in de wetenschap dat hij bijzonder groot gevaar loopt indien hij naar zijn land van oorsprong zou moeten terugkeren en verplicht worden er te verblijven.

De subsidiaire bescherming en de mogelijkheid of toekenning hiervan moet worden beoordeeld niet in individuele gevallen, maar in globo, daar waar bepaalde personen die van eenzelfde regio afkomstig zijn aan dezelfde risico's zijn onderworpen.

*Het CGVS moet zich hiervoor baseren op **recente, accurate informatie**. De informatie en de verwijzingen van het CGVS zijn algemene beschouwingen, zonder toepassing in concreto. Dat er geen algemeen gewapend conflict is, kan niet volledig ontkend worden, doch de vervolging, de talrijke aanslagen zijn voldoende voor de toekenning van minstens subsidiaire bescherming. – het CGVS erkent dit ook impliciet doch geeft aan dat het 'net niet erg genoeg is'. Dat dit element reeds de bevestiging is dat er een ernstig probleem is met reëel risico op ernstige schade.*

Het CGVS heeft dan ook geen rekening gehouden met recente en accurate informatie!"

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12): een vonnis van de Vrederechter van Aalst inzake de collocatie van verzoeker (bijlage 1), stukken betreffende verzoekers regularisatieaanvraag in 2007 (bijlagen 2-4), een schrijven van PC Sleidinge van in 2007 (bijlage 5) en het verzoekschrift houdende beroep tegen de weigering van de hoedanigheid van vluchteling dat hij in 2005 indiende bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (bijlage 6).

Hij betoogt dat uit de beslissing tot collocatie blijkt dat hij psychologische problemen heeft. Daarnaast legt hij enkele stukken neer met betrekking tot het vorige beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen waar nooit uitspraak over werd gedaan gelet op de regularisatie en "de verplichting afstand te doen van het beroep".

2.2. Verweerder legt op 27 februari 2015 door middel van een aanvullende nota informatie neer omtrent de veiligheidssituatie in Noord-Irak (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Deze informatie dateert van 25 januari 2015. Verweerder betoogt dat uit deze informatie blijkt dat de situatie in de noordelijke provincies onder de controle van de Koerdische Regionale Regering (KRG) niet beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.3.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.3.2. De procedure voor de commissaris-generaal is geen juridische procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

2.3.3. Waar verzoeker aanvoert dat het CGVS zich onwillig toonde om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van zijn situatie, niet tot doel had de waarheid te achterhalen, enkel een weigering voor ogen had, een ongezonder wantrouwen jegens verzoeker koesterde ingevolge diens eerdere verblijfsprocedure en actief op zoek ging naar een 'zie je wel'-redenering tegen de eerdere toekenning van een verblijfstitel aan verzoeker, dient te worden opgemerkt dat hij deze – nochtans ernstige – aantijgingen niet onderbouwt en niet nader uitwerkt. Hij toont niet aan de hand van concrete argumenten of elementen aan dat het CGVS bij de beoordeling van zijn asielaanvraag bevooroordeeld was of deze aanvraag niet eerlijk behandelde. Hij maakt evenmin *in concreto* aannemelijk dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

2.3.4. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift voorts:

"Thans blijkt echter uit de bestreden beslissing dat het CGVS ernstige twijfels heeft geuit over de geaardheid van verzoeker. Deze twijfel werd niet enkel geuit naar verzoeker maar ook naar zijn partner. Ondergetekende raadsman kan formeel bevestigen, dat bij elk gesprek van verzoeker, zijn partner aanwezig was. De relatie werd – zoals zal blijken – in twijfel getrokken op basis van enkele 'onvolkomenheden' tussen de verklaringen van verzoeker en zijn partner en wegens beweerde onvolkomenheden in het relaas van verzoeker.

Het CGVS heeft deze elementen niet aan verzoeker voorgelegd en hem niet de mogelijkheid geboden om hierop te antwoorden".

Hoe dit betoog *in casu* dienstig zou kunnen zijn, kan niet worden ingezien. In de bestreden beslissing worden noch verzoekers geaardheid, noch zijn relatie met zijn echtgenote in twijfel getrokken. Evenmin

wordt hierin melding gemaakt van 'onvolkomenheden' tussen verzoekers verklaringen en de verklaringen van zijn partner.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.7. In zoverre verzoeker aanvoert dat met de weigeringsbeslissing van het CGVS waarin zijn asielrelaas in 2005 ongeloofwaardig werd bevonden *in casu* geen rekening mag worden gehouden, beweert dat hij indertijd zou zijn verplicht om afstand te doen van zijn beroep tegen deze beslissing en enkele stukken neerlegt die dateren uit de periode 2005-2007 en waarover nooit uitspraak werd gedaan (rechtsplegingsdossier, stuk 12, bijlagen 2-6), dient vooreerst te worden vastgesteld dat de bewering dat bij de toekenning van zijn verblijfsmachtiging als voorwaarde zou zijn opgenomen dat hij afstand moest doen van zijn eerste asielaanvraag geen steun vindt in het dossier.

Wanneer hij op 21 februari 2008 in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel van onbeperkte duur, conform artikel 55 van de vreemdelingenwet, werd hij ervan op de hoogte gebracht dat zijn beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) zonder voorwerp zou worden verklaard tenzij hij per aangetekend schrijven en binnen de zestig dagen liet weten de voortzetting van zijn procedure te wensen (administratief dossier, documenten buiten de asielprocedure). In de beschikking van 15 februari 2010 van de RvV werd verzoeker erop gewezen dat hij de voortzetting van de behandeling van zijn asielaanvraag niet verzocht en dat deze asielaanvraag met toepassing van artikel 55 van de vreemdelingenwet zonder voorwerp moest worden verklaard (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, beschikking van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 15 februari 2010). Verzoeker verscheen niet ter terechtzitting van 8 maart 2010 en werd aldaar niet vertegenwoordigd. Vervolgens werd zijn beroep tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS van 29 juni 2005 met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet verworpen bij arrest nr. 40 011 van 9 maart 2010 van de RvV.

Gezien het beroep tegen verzoekers eerste asielaanvraag middels voormeld arrest van de RvV werd verworpen – hetgeen blijkens het voorgaande overigens te wijten is aan verzoekers eigen handelwijze – dient deze beslissing weldegelijk te worden beschouwd als zijnde definitief en vaststaand.

Verzoeker kan de mogelijkheid om een tweede asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake zijn eerste asielaanvraag. In zoverre een onderzoek van de aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd dient de RvV dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd.

In casu is het bijgevolg relevant dat ten aanzien van verzoekers asielrelaas in zijn eerste asielaanvraag werd geoordeeld dat dit in het licht van de tradities en de cultuur in de Koerdische gemeenschap, waarvan hij zeer goed op de hoogte bleek te zijn, geheel ongeloofwaardig was (administratief dossier, map eerste aanvraag, beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling van 29 juni 2005).

In zoverre verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag verder bouwt op de problemen die hij tijdens de eerste asielaanvraag aanhaalde, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker geen elementen heeft aangehaald die de teloorgegane geloofwaardigheid van zijn problemen met de familie S. zouden kunnen herstellen. Ten aanzien van deze problemen wordt in de bestreden beslissing bovendien met recht gemotiveerd:

“In zoverre nog nodig kan in dit verband tevens het volgende worden opgemerkt. Uit uw verklaringen blijkt dat de dochter van uw broer met de neef van (S.) gehuwd was. Dit compenseerde voor het feit dat u met het meisje seksuele betrekkingen had, zo verklaart u (CGVS p.8, p.9). U was er evenwel van overtuigd dat aangezien u haar broer fysiek te lijf was gegaan, hij u dit niet zou vergeven. U heeft echter geen concrete aanwijzingen op basis waarvan u deze vrees kan ondersteunen. Zo heeft u sinds 2003, dit komt neer op een periode van meer dan tien jaar, geen persoonlijk contact meer gehad met de familie van het meisje, noch heeft u in die periode enige problemen met hen gekend.

Verder kan er opgemerkt worden dat u een eerste maal vrijwillig teruggekeerde naar Irak in 2009. In die periode heeft u geen problemen ondervonden met de familie van (S.) of problemen van andere aard (CGVS p.9). U haalde aan dat u probeerde de problemen met de familie van het meisje op te lossen. Zo diende er iemand in uw naam te bemiddelen, dit leidde echter tot niets daar de broer van (S.) een moeilijke mens was en hij u nog steeds wenste te doden, zo verklaart u (CGVS p.8). U bent zelf niet met de man in kwestie in contact gekomen. Het feit dat u vrijwillig terugkeerde naar Irak, ondermijnt verder de ernst van de door u ingeroepen vrees. Moest u immers een gegronde vrees voor vervolging koesteren, zou u niet terugkeren naar Irak louter en alleen om uw familie te bezoeken. Meer nog, u keerde nog een tweede maal terug in 2011, dit keer om een erfeniskwestie op te lossen. Uit uw verklaringen blijkt dat u bijna drie jaar in Irak woonde en werkte. U had er met andere woorden een normaal leven uitgebouwd. Ook in deze periode heeft u geen concrete problemen met de familie van (S.) ondervonden (CGVS p.14). U heeft geen aanwijzingen dat de familie van (S.) u nog steeds naar het leven staat. U verklaarde dan wel dat u bang was, maar concrete indicaties dat u door hen zou vervolgd worden heeft u geenszins (CGVS p.14). Integendeel, u heeft gedurende een periode van bijna drie jaar probleemloos gewoond en gewerkt in Erbil. Volgens uw verklaringen had u naast de problemen met de familie van het meisje geen andere problemen in Irak (CGVS p.13).”

Dat verzoeker zich ver van zijn aanvankelijke thuis vestigde doet aan het voorgaande geenszins afbreuk. Indien hij in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging koesterde, is het niet aannemelijk dat hij herhaald vrijwillig naar dit land zou zijn teruggekeerd, er gedurende lange tijd zou zijn gebleven en er zou hebben deelgenomen aan het openbare leven. Nog minder aannemelijk is het daarenboven dat hij daarbij nog zou zijn teruggekeerd naar Rania, de plaats waar zijn vervolging zich zou situeren, dat hij er gedurende twee dagen zou zijn gebleven en dat hij zich er naar het gemeentehuis zou hebben begeven louter om een erfeniskwestie te regelen (administratief dossier, stuk 7, p.11). Hoe dan ook laat verzoeker met zijn uitleg de vaststelling onverlet dat hij over geen concrete aanwijzingen of indicaties beschikt dat de familie van S. hem zou viseren of zoeken.

Inzake de vrees van verzoeker dat hij ingevolge de politieke activiteiten van zijn vrouw en de publiciteit die zij geniet door de familie van S. zou worden gevonden, kan dienstig worden verwezen naar het voorgaande. Gezien aan zijn problemen met de familie van S. geen geloof kan worden gehecht, zijn eigen gedragingen niet met deze vrees kunnen worden gerijmd en hij hoe dan ook niet over concrete indicaties beschikt dat deze familie hem op heden nog viseert of zoekt, maakt hij geenszins aannemelijk dat hij naar aanleiding van de politieke activiteiten van zijn vrouw problemen riskeert met de familie van S. Voor het overige blijkt uit de met recht weergegeven verklaringen in de bestreden beslissing dat verzoeker ingevolge de politieke problemen van zijn vrouw nooit enig probleem kende in Irak, dat zijn vrouw persoonlijk evenmin problemen heeft ondervonden en dat zijn vrees in dit kader volledig op hypothesen en veronderstellingen is gebaseerd doch dat hij niet over concrete elementen beschikt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij problemen zou dienen te vrezen. De bewering dat er verschillende aanvallen zouden zijn uitgevoerd op leden van de Goran partij, die overigens op generlei wijze wordt gestaafd, kan geenszins volstaan om aan te tonen dat of onder welke omstandigheden verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst *in concreto* zou dreigen te worden geviserd of vervolgd ten gevolge van de politieke activiteiten van zijn vrouw.

Inzake het telefoontje dat verzoeker in België zou hebben ontvangen, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Wat betreft het telefoontje van de journalist, die tevens een vriend u zou zijn, dient er aangestipt te worden dat deze u opbelde op 15 of 16 juli 2014. De man vroeg u waar u was. Toen u uw ergernis over het telefoontje liet blijken, gaf de man te kennen dat hij u niet meer zou terugbellen (CGVS p.3, p.4). U brengt echter geen elementen aan die erop zouden wijzen dat op basis van dit telefoongesprek geconcludeerd kan worden dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.”

Verzoeker voert geen argumenten aan die aan deze motivering afbreuk zouden kunnen doen.

Ten aanzien van de neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 17), wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat deze geen elementen bevatten waaruit in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging zou kunnen blijken. Verzoeker toont het tegendeel bovendien niet aan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.8. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Hoe verzoekers verwijzing naar de situatie in Koboel *in casu* dienstig zou kunnen zijn, kan gelet op zijn herkomst van het Koerdische autonome gebied in Noord-Irak niet worden ingezien.

Verzoeker kan voorts niet worden gevolgd in zijn betoog dat de situatie in voornoemd gebied van die aard zou zijn dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar hij in het verzoekschrift verwijst naar een reisadvies, dient immers te worden vastgesteld dat hij noch dit reisadvies, noch de inhoud of de vindplaats hiervan bijbrengt. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat zulk reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Een negatief reisadvies, gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken naar personen die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn.

Verzoeker brengt voor het overige niet het minste begin van informatie bij ter staving van zijn beweringen dat IS de tweede grootste stad van de Koerdische autonome regio zou hebben ingenomen en dat de situatie er dermate onveilig zou zijn dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Nog daargelaten dat de informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, in tegenstelling met wat verzoeker beweert, niet dateert van 2013 en weldegelijk in het administratief dossier is opgenomen, dient te worden vastgesteld dat verweerder op 27 februari 2015 door middel van een aanvullende nota recente informatie neerlegt omtrent de veiligheidssituatie in Noord-Irak (rechtspiegingsdossier, stuk 9). De bij deze aanvullende nota gevoegde informatie dateert van 25 januari 2015 en uit deze informatie en de op deze informatie gesteunde, door verweerder in de aanvullende nota gedane veiligheidsanalyse blijkt genoegzaam dat de situatie in het KRG-gebied in het Noorden van Irak niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker verklaart ter terechtzitting bovendien kennis te hebben van voormelde aanvullende nota en de bij deze nota gevoegde informatie en verklaart uitdrukkelijk dat hij hierop niet wenst te repliceren.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.9. Waar verzoeker nog een stuk neerlegt waaruit blijkt dat hij begin februari 2015 gedwongen werd gecolloqueerd en psychische problemen kent (rechtspiegingsdossier, stuk 12, bijlage 1), dient te worden opgemerkt dat deze problemen op zich geen verband houden met één van de in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde vervolgingsgronden, dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet evenmin verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS